

Lámat skály

Štáhlavský Jindřich

1. On sílu měl, že lámat by moh' skály,
a v okolí ho každěj dobře znal.
Já přiznávám, že mnozí se ho báli,
a někdo se mu z dálky vyhýbal.

2. Pak jednou venku padly čtyři rány
- to lupiči si přišli něco vzít.
On řekl jen, že maří mu to plány.
Že v našem městě klid už chtěl by mít.

Ref. Já znám ten smích,
smích v očích tvých.

3. Pak oči se mu leskly chladnou zlobou,
a jeho paže vyletěla výš.
Nad tou bandou potom krátkou dobou
kaplan dělal dlaní kříž.

4. Před jedním lumpem neměl krytý záda,
já tušil dobře co se bude dít.
Pak výstřel, a než spadnul jsem jak kláda
můj nůž se stačil v jeho hrudi skrýt.

Ref. Já znám ten smích,
smích v očích tvých.

5. Já měl tenkrát hrozně velkou kliku,
von ji měl však mnohem, mnohem víc.
A tak v jednom krátkým okamžiku
přítele jsem našel, musím říct.

Ref. Já znám ten smích,
smích v očích tvých.

Ref. Já znám ten smích,
smích v očích tvých.

Ref. Já znám ten smích,
smích v očích tvých.